

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419205833
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419205833.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Poštová poisťovňa, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 405 410, zastúpená JUDr. Ľudmila Jurčová, advokátka so sídlom 811 01 Bratislava, Michalská 9, IČO: 42 171 083, proti žalovanej: J. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Q. XX, XXX XX I., o zaplatenie sumy 60,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Csp/147/2019-69 zo dňa 01.06.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol odpor žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 9Csp/147/2019-43 zo dňa 14.01.2020 a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 265 ods. 1, § 267 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že platobným rozkazom Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 9Csp/147/2019-43 zo dňa 14.01.2020 bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,48 eura spolu príslušenstvom a ostatnými trovami vo výške 79,86 eura, do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu. Uvedený platobný rozkaz bol doručený žalovanej dňa 03.02.2020. Dňa 18.02.2020 bolo súdu doručené podanie žalovanej elektronickou formou, ktoré bolo následne dňa 25.02.2020 doplnené aj v listinnej podobe, označené ako “Vec: Odpor proti platobnému rozkazu a sťažnosť proti výroku o trovách konania“. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovanou podaný odpor neobsahuje vecné odôvodnenie, keďže nijako konkrétne nespochybňuje dôvodnosť, základ alebo výšku platobným rozkazom žalobcovi priznanej peňažnej sumy, preto súdu neostávalo iné, než ho odmietnuť. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný a z dôvodu, že mu v konaní vznikli ďalšie trovy, súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie prejednanie. Podané odvolanie odôvodnila s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), a h) CSP. Uviedla, že so žalobcom uzatvorila dňa 24.05.2017 poisťnú zmluvu. Poistné prestala uhrádzať z dôvodu, že ostala bez príjmu, no snažila sa so žalobcom dohodnúť na odklade splátok. Namiesto odkladu splátok žalobca zrušil zmluvu a žiada dopltenie splátok do zániku poistenia. Súd prvej inštancie nemal vydať platobný rozkaz, pretože sa jedná o spotrebiteľský spor, spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, rozsudok Súdneho dvora C-168/05 zo dňa 26.10.2006 a ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Záverom podaného odvolania navrhla, aby odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie, aby ex offio preskúmal spotrebiteľskú zmluvu.

3. K podanému odvolaniu doručil súdu prvej inštancie vyjadrenie žalobca navrhujúc napadnuté uznesenie ako nedôvodné odmietnuť, resp. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Žalobca uviedol, že sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie a považuje ho za správny. Poukázal na poučenie súdu o neprípustnosti odvolania proti výroku o odmietnutí odporu a na doložku právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu, ktorá evokuje, že odvolanie bolo podané oneskorene. K obsahu odvolania uviedol, že je všeobecné, neuvádza, v čom žalovaná vidí postup súdu ako nesprávny. Tvrdenia žalovanej považoval za účelové.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplatenia sumy 60,48 eura s príslušenstvom voči žalovanej. Súd prvej inštancie na základe návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu vo veci samej rozhodol platobným rozkazom č. k. 9Csp/147/2019-43 zo dňa 14.01.2020, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,48 eura spolu príslušenstvom a ostatnými trovami vo výške 79,86 eura, do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu. Uvedený platobný rozkaz bol doručený žalovanej dňa 03.02.2020. Dňa 18.02.2020 bolo súdu doručené podanie žalovanej elektronickou formou, ktoré bolo následne dňa 25.02.2020 doplnené aj v listinnej podobe, označené ako "Vec: Odpor proti platobnému rozkazu a sťažnosť proti výroku o trovách konania". Súd prvej inštancie o podanom odpore žalovanej rozhodol tak, že ho napadnutým uznesením č. k. 9Csp/147/2019-69 zo dňa 01.06.2020 odmietol, pretože sa jednalo o odpor vecne neodôvodnený. Predmetné uznesenie bolo žalovanej doručené dňa 22.06.2020. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie, pričom odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovanej (č. l. 84 spisu) bolo podané v zákonnej lehote podľa § 362 ods. 3 CSP. V dôsledku nesprávneho poučenia súdom prvej inštancie o neprípustnosti odvolania voči výroku súdu o odmietnutí odporu, t. j. nesprávneho poučenia o tom, že odvolanie nie je prípustné, v zmysle § 362 ods. 3 CSP žalovanej plynula trojmesačná lehota na podanie odvolania. Odvolanie žalovanej bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 15.07.2020, pričom na poštovú prepravu bolo dané dňa 14.07.2020. Preto možno konštatovať, že žalovaná podala odvolanie v zákonnej trojmesačnej lehote na podanie odvolania podľa § 362 ods. 3 CSP.

6. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

7. Podľa § 267 ods. 2 CSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) neoprávnenou osobou alebo c) bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

8. Podľa § 267 ods. 3 CSP ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

9. Nevyhnutnou náležitosťou odporu podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP je jeho vecné odôvodnenie. Vecným odôvodnením odporu je potrebné rozumieť riadne splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Žalovaný preto musí vo svojom odpore uviesť skutočnosti, ktoré odôvodňujú spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine skutkových tvrdení alebo v rovine právneho posúdenia. Nestačí iba faktická námietka, že s platobným rozkazom nesúhlasí a voči nemu podáva odpor. Rovnako nemožno za vecné považovať také odôvodnenie, v ktorom sú uvedené iba dôvody nesplnenia dlhu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/403/1998) alebo odôvodnenie, ktorým žalovaný iba namieta súdom určenú lehotu na splnenie peňažnej povinnosti a domáha sa lehoty dlhšej, resp. domáha sa plnenia v splátkach. Odôvodnenie má aspoň rámcovo obsahovať námietky voči uplatnenému a priznanému nároku. Na odôvodnenie odporu podanému proti platobnému rozkazu

môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo 124/98 na odôvodnenie odporu nie je nutné, aby v odpore žalovaný reagoval na všetky skutočnosti, z ktorých žalobca vyvodzuje svoje právo. Nemusí ani uviesť dôvod ním tvrdeného zániku práv, s tým sa musí vysporiadať pri prejednaní veci súd v riadnom konaní. Nedostatok zákonnej náležitosti vecného odôvodnenia odporu zákonodarca neumožňuje zhojiť ani postupom podľa § 129 CSP. Ak teda žalovaný podá odpor bez vecného odôvodnenia, súd žalovaného nevyzve, aby takéto svoje neúplné podanie doplnil alebo opravil. Dôsledkom podania odporu, ktorý nebol vecne odôvodnený, je vždy jeho odmietnutie.

10. K uvedenej problematike zaujal stanovisko aj Ústavný súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. III. ÚS 161/2009 zo dňa 03.06.2009 konštatoval, že v prípade právnej povahy odporu ide o špecifický spôsob procesnej obrany strany sporu, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom ustanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) absolútny kasačný účinok. Voči platobnému rozkazu z ustanovení Civilného sporového poriadku o náležitostiach odporu jednoznačne vyplýva len povinnosť odpor odôvodniť vo veci samej, pričom z obsahového hľadiska postačuje, ak z odôvodnenia vyplýva iba nesúhlas strany sporu s vydaným platobným rozkazom.

11. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že proti platobnému rozkazu podáva odpor v celom rozsahu, neuznáva pohľadávku žalobcu čo do dôvodu i výšky, pričom žiadala súd, aby platobný rozkaz zrušil. Vyjadrila svoj nesúhlas s povinnosťou zaplatiť žalovanú sumu, ktorá jej bola uložená platobným rozkazom, pretože žalobca si ju uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou SR a úijným právom. Žiadala, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti s poukazom najmä na Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 146/2011 zo dňa 15.12.2011 a v závere odporu vzniesla námietku premlčania.

12. Po preskúmaní predmetného spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil obsah odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, ktorý posúdil ako vecne neodôvodnený, pretože žalovaná nespochybnila pohľadávku žalobcu relevantnými argumentmi. Z obsahu odporu jednoznačne vyplýva, že žalovaná neuznáva žalovanú sumu, ktorej zaplataenie jej bolo uložené platobným rozkazom, a to čo do dôvodu i výšky. V odpore taktiež uviedla dôvody, pre ktoré má za to, že žalobca si predmetnú pohľadávku voči nej uplatňuje nezákonne, a to absenciu právneho dôvodu na domáhanie sa zaplataenia žalovanej sumy a rozpor uplatňovaného nároku žalobcu s Ústavou SR a úijným právom. Odôvodnenie odporu teda rámcovo obsahuje námietky voči žalobcovi priznanému nároku. Žalovaná tiež uviedla tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Namietala tiež, že súd nepodrobil poisťnú zmluvu ex offo súdnej kontrole a rovnako vzniesla námietku premlčania. Z obsahu podaného odporu vyplýva, čoho sa žalovaná vo veci samej domáha. Či sú tieto dôvody aj spôsobilé priaznivejšieho rozhodnutia pre žalovanú, nie je v tomto štádiu konania podstatné. S prihliadnutím na všetky skutočnosti uvedené v odpore žalovanej potom nemožno prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie, že odpor žalovanej nie je vecne odôvodneným odporom proti platobnému rozkazu.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podaním odporu, ktorý je nevyhnutné posúdiť ako vecne odôvodnený, došlo k zrušeniu platobného rozkazu č. k. 9Csp/147/2019-43 zo dňa 14.01.2020 v celom rozsahu. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vecne prejednať nárok uplatnený žalobou. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. O trovách odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).